

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ, πτοι

ΕΠΙΔΙΤΤΑ ΔΩΡΙΓΩ ΤΩΝ

ΛΠΟ ΠΤΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ
ΜΕΧΡΙ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΣΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Τυπωθέντων Βιβλίων παρ' Ἑλλήνων εἰς τὴν δριλουργένην,
ἢ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, μὲν βιβλιο-
γραφικάς καὶ κριτικάς σημειώσεις περὶ τῶν ἄξιων
λόγου συγγραμμάτων.

Σ Χ Ν Τ Ε Θ Ε Ι Σ

γιο

ΑΝΔΡΕΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΕΦΕΤΟΥ.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Sæpe etiam viro vestimentum sapientiam tegit.
Καὶ λόδος πολλάκις σοφίαν στέγει.

ΕΝ ΛΟΣΙΝΑΙΣ,
ΤΥΠΟΙΣ Φ. ΚΑΡΑΜΗΝΗ ΚΑΙ Ζ. ΒΛΑΦΑ,

1857.

E.Y.D της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ Π.Π.Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ

**Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν κάτωθεν ύπογραφὴν
τοῦ συγγραφέως θέλει θεωρεῖσθαι ὡς προερχόμενον ἐκ
τυποχλοπίας, τιμωρουμένης ὑπὸ τοῦ Ποικιλοῦ Νόμου τοῦ
Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.**

?Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1854.

M. T. Βελώνης

E.Y.D της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

ΜΕΤΑ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Α'. Μέρους τοῦ παρόντος Καταλόγου διορίσθεις πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Βενετίᾳ, ἀνέβαλον τὴν τύπωσιν τοῦ Β'. Μέρους, ἵνα καταγράψω καὶ τὰ ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῆς Βενετίας εὑρισκόμενα Ἑλλ. βιβλία· ἀλλὰ μόλις ἀρξάμενος τοῦ ἔργου, ἐπαύθην τὴς προξενικῆς θέσεώς μου ἀπὸ τὸν ἐπελθόντα ὑπουργὸν Ἀλέξανδρον Μαυροχορδάτον, ἐκδικούμενον οὕτως τὸν βιογράφον τοῦ Κυβεργήτου τῆς Ἑλλάδος· ὅθεν ἡναγκάσθην νὰ καταφύγω εἰς προδεβηκυῖαν ἥλικίαν εἰς Πετρούπολιν, ὅπου καὶ ἔλαβον Ῥώσιεικὴν ὑπηρεσίαν. Ἐνταῦθα ἡδυνήθην νὰ πλουτίσω τὸν Κατάλογόν μου, βοηθούμενος εἰς τὸ ἔργον τοῦτο παρὰ τοῦ περὶ τὰ φιλολογικὰ καὶ ἴσορικὰ σοφοῦ Μέλους τῆς ἐν Πετρουπόλει Αὐτοκρατορικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν Κ. Kunik καὶ παρὰ τῆς Α. Ε. τοῦ Βαρῶνος Κόρφ., (Baron de Korff) Συμβούλου ἰδιαιτέρου τῆς Ἐπικρατείας, Μέλους τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Συμβούλου, καὶ Διευθυντοῦ τῆς ἐν Πετρουπόλει Αὐτοκρατορικῆς Βιβλιοθήκης, ἥτις, ἵνα μὲν εὔκολύνη τὰς ἐρεύνας μου, μοὶ παρεχώρησε τὴν ἄδειαν νὰ εἰσέρχωμαι ἐλευθέρως εἰς τὰς διαφόρους αἰθουσας τῆς Βιβλιοθήκης (1), διατάξασα

(1) Εἰς ἀκόδιαιξιν τῆς πρᾶς ἡμές καλοκάγαθίας τῆς Α. Ε. τοῦ Βαρῶνος Κόρφ. καὶ τῶν περ' ἡμοῦ λεχθέντων, ἀναφέρω ἐνταῦθα αὐτολεξίᾳ τὴν ἀφενῆς ἐπιστολὴν, τὴν μοὶ ἔγραψε μετὰ τὴν προσφοράν μου εἰς τὴν Αὐτοκρ. Βιβλιοθήκην διεφόρων πουντατῶν μου, καὶ τῆς πανομοιοτύπου ἐπιγραφῆς, τῆς ἀνακαλυφθείσεως, ἐν Βάρνη, δτε ἦμουν ἔκει Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος.

*A Monsieur A. Papadopoulos Vréto,
ci-devant Consul de Grèce à Varna.*

Monsieur,

*Les dons réitérés dont Vous avez bien voulu faire hommage à la
Bibliothèque Impériale Publique, confiés à mon administration, m'impo-*

δ'.

τοὺς Κυρίους Βιβλιοθηκαρίους ἵνα μὲ συνδράμωσιν εἰς τὰς φιλολογικάς μου αἰτήσεις. Ἀπονέμω λοιπὸν καὶ εἰς τοὺς ἐλλογίμους τούτους ἄνδρας τὰς εὐχαριστήσεις μου, πρὸ πάντων εἰς τὸν Κύριον Μπερχόλτζ Bercholtz, δοτικαὶς αὐθορμήτως μοὶ ἔχαρε γνωστὰ διάφορα βιβλία.

Δέξου εὔμενῶς, φιλόμουσε 'Αναγνῶστα, τὸ Β'. καὶ τελευταῖον μέρος τοῦτο τοῦ πολυπόνου καὶ πολυχρονίου ἔργου μου καὶ ύγιανε.

***Ex Πετρουπόλεως, τὴν λά. Ἰουλίου αὐγῆς.**

A. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΒΡΕΤΟΣ.

sont le devoir de Vous en exprimer ici ma vive gratitude. C'est surtout l'estampage de l'inscription bilingue, recueillie par vos soins à Varna, qui a été une acquisition précieuse pour notre Institut, et il sait reconnaître tout le prix du sacrifice que vous vous êtes imposé en vous privant, en sa faveur, de cette pièce monumentale. Aussi ne manquerons nous pas de l'exposer à la curiosité publique avec le nom du respectable donateur, qui a su entourer d'un nouvel éclat la littérature de sa patrie et prendre une place aussi honorable dans la république des lettres. De mon côté je m'estimerai heureux, si les trésors de notre Bibliothèque, ouverts actuellement à Vos savantes investigations, peuvent, en les secondant, contribuer à rehausser encore Votre réputation littéraire, si bien établie déjà dans votre pays comme ailleurs. — Venez, Monsieur, agréer les assurances de ma considération la plus distinguée.

Baron M. de Korff.

Directeur de la Bibliothèque Impériale publique,
Membre du Conseil de l'Empire.

Πρὸς μαρτυρίαν τῆς εύνοϊκῆς ὑποδοχῆς, ἡς ἔτυχε παρὰ τοῦ κοινοῦ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ παρόντος καταλόγου, δημοσιεύομεν τὰ ἀκόλουθα:

('Εκ τῆς εφημερίδος τῶν Συζητήσεων, Journal des Débats, σήμερα 21 Σεπτεμβρίου 1854.)

Ἐν Μαρκέλλῳ, τὴν 20 Αὐγούστου 1854.

Κύριε Συντάκτε !

Πάτερέψήτε μοι: νὰ σὺντρέξω μετὰ τῶν ὑμετέρων ἀναγνώστων εἰς ἐποχὴν μεμακρισμένην ἀφ' ἡμῶν δι' ἐτῶν οὐγὶ μὲν πολλῶν, ταχέως δικαστριψίντων καὶ παλαιώσαντων καὶ ἀνθρώπων: καὶ παράγματα, ἐτῶν μεστῶν μεγάλων εὑρεπαικῶν σπαραγμῶν, τῶν ὅποιων τὸ ἀπῆχημα συνετάξας καὶ αὐτὰ τὰ πέρατα τῆς Λαγκατολῆς.

Πράττω δὲ τοῦτο λαμβάνων ἀρρεμῆνος ἐκ φιλολογικοῦ τινος ἔργου, δημοσιευθέντος πρὸ μικροῦ ἐν Λαγκατολῇ. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀνεκάλεσσεν εἰς τὴν μνήμην μού τοσούτους διαστόμους ἀνδρας, τοὺς ὅποιους ἔγνωρισα, καὶ τοσαύτας ἐντυπώσεις τῆς ἀνθροτέρας μού ἀλικίας, ώστε θιεώρησα αὐτὸς αὗτον τῆς προσοχῆς ὅλων.

Τὸ 1823 ἔτος, μίαν τῶν ἡμερῶν, καθ' ἥν ὁ Κ. Κάννιγκ, οἰστρηηλατούμενος ὑπὸ σφραγίδος ἕρωτος πρὸς τὴν ἀρχαιότητα, διετρέξασε δι' ἀγορεύσεως περιπλανεστάτης τὰς συμπαθείας αὐτοῦ πρὸς τὸν Έλληνισμὸν ἀγῶνα, καθ' ἥν τὸ φιλόμεσον αὐτοῦ κατίσχυσε προώτης τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς, ἐξηργάζοντος τοῦ ἀγγλικοῦ Βουλευτηρίου, κατανενυγμένος τὴν καρδίαν ὑπὸ τῶν γενναίων ἐκείνου λόγων, τοιούτῳ συμφώνων πρὸς τὰς αλέσεις μου.

"Ἄλλος τις λόρδος, ἔξερχόμενος τῆς Βουλῆς συγγρόνως μετ' ἐμοῦ, μ' ἐπλησίας, καὶ σφίγξας μού φιλικώτατα τὴν χεῖρα, ἐπειδὴ ἐγνωρίζομεθα, καὶ οὐ! μοὶ εἶπεν, ἀγαπᾶς λοιπὸν τὴν Ελλάδα, τὴν Ελλάδα αὐτὴν, δι' ἥν ὁ φίλος μου Κάννιγκα ῥυμίζειν ἀτέπως μὲν διὰ τὴν πολιτείαν τῶν συναδέλφων

ς'.

αύτοῦ, ἐπιτηδειότατα δὲ διὰ τὴν ἴδιαν αὐτοῦ δημοτικότητα; Εἰλθε, σὲ παρακαλῶ, αὔριον τὴν τρίτην ὥραν εἰς τὴν οἰκίαν μου, διὰ νὰ συνδικλεχθῶμεν ἐν ἀνέσει.[¶]

Τὴν ἐπισιδαν μετέβην, κατὰ τὴν πρόσκλησιν ταύτην, εἰς τοῦ λόρδου Γκιλφόρδ, δατίς μὲν ὑπεδέχθη πρῶτον μὲν εἰς κομψοτάτην οἰκίαν, ἐπειτα δὲ μὲν ὡδήγησεν εἰς ὡραιότατον κῆπον παρὰ τῷ Saint-James park. «Συγχώρησέ μοι, εἶπεν, υποβάλλοντά σε εἰς ἔξαις, τὰς ὁποίας ἀπέκτησε οὐπὸ τὸν ὥραῖον οὔρανὸν τῆς Ἰωνίας. Έν πρώτοις θέλομεν γευθῆ καὶ ἐπειδὴ διετριψας πολὺν χρόνον εἰς τὴν Ἀνατολὴν, δὲν θέλεις, ἐλπίζω, παρακενευθῆ. Νὰ γευθῶμεν, τὴν τρίτην ὥραν ἐν Λονδίνῳ, ὅποιον σκάνδαλον! Τί νὰ σὲ εἴτω, φίλε; δυστυχῶς δὲν είμαι δύμοιος πρᾶξος οὐδένα τῶν συμπολειτῶν μου· καὶ ἐντὸς τῆς Ἀγγλίας αὐτῆς, είμαι κατὰ τὸ ἥμισυ Ἑλλην.[¶]

Ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἀπροσδοκήτου τούτου γεύματος, οὗτινος συνεμέθεξε καὶ μὴ πεινῶν, ὁ λόρδος Γκιλφόρδ μόνον ἀντικείμενον τῆς δυσιλίας του εἶχε τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν διανοητικὴν αὐτῆς ἀνάπτυξιν. Τὸ δὲ γεῦμα εἶγε μίαν μόνην Θυμηρικὴν ἀξίαν, ὅτι διήρκεσεν δλίγον, διότι ἀλλως ἦτο πολυτελές. Εἰς τὴν κλασικὴν ἀρθονίαν τῶν ἀρχαίων χρόνων ὁ ἔστιάτῳ προσέθηκε καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς Ερετανικῆς ἀριστοκρατίας.

Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθομεν εἰς μικρὰν βιβλιοθήκην παραχειμένην τῷ ἔστιατιρίῳ, ὅπου συνεφάγομεν πρὸ μικροῦ οἱ δύο μόνοι. «Παρατήρησε, μοὶ εἶπε· διὰ τὰ ἄλλα μου Βιβλία ἔχω ἄλλας θέσεις· ἐν ταῦθα δύως ἔχω μόνον Ἑλληνικά.» Έκεῖ μὲν εύρεσκονται δύο δοσικές ἐγράφησιν ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν τρισχιλιέτη ὑπαρξίᾳ της, ἀλλ' ὅσι περιεσώθησαν, ἀπὸ τοῦ Ομήρου μέχρι τῶν πατριωτικῶν βιβλίων τῶν Σουλιωτῶν καὶ τῶν Κλεφτῶν· ἐνταῦθα τὸ ἀρχαῖον, καὶ τὸ νεώτερον ιδίωμα συμβιοῦσι μὲν, ἀλλὰ δὲν ἐπιμιγνύονται. Καὶ δὲν ἔχω μὲν νέον τι νὰ σὲ εἴπω περὶ τῶν κλασικῶν καὶ τῶν ὠραίων αὐτῶν Ἀγγλικῶν ἐκδόσεων, τὰς ὅποιες καθωραῖται λαμπρῶς βιβλιορήγαφη· ἀλλὰ γνωρίζεις καὶ τὰ Βιβλία τῆς χυδαίας γλώτσας, τοσούτῳ δύσκολως εὑρίσκομενα; τὰ ἐνέδυσα ἐπίτης

μετὰ λαμπροτάτου δέρματος μαυρουσιανοῦ, καὶ ὁμολόγησον ἐάν ποτε ἴδεις αὐτὰ δύσμορφα παρὰ τῷ μόνῳ ἐν Σταμποὺλ Βιβλιοπώλῃ, δτι ἡλλαζαν τούλαχιστον μορφήν. Ἐλθε, ἴδωμεν αὐτά. καὶ

Καὶ μοὶ ἴδειξεν ἀλληλοδιαδόχως, κατὰ τὴν χρονολογίκην αὐτῶν σειρὰν, ὅπως ἔχειντο ἐπὶ τῶν ἐκ ρόδοξύλου θέσεων, τὰ συγγράμματα διακρινόντο αὐτῷ ἀξια τῆς προσοχῆς μου. Εἴς αὐτῶν δέ τινα εἶχον ίδει καὶ ἐγὼ πρό τινων ἐτῶν ἐν Κωνσταντίνουπόλει, καὶ πλουτίσει μάλιστα τὴν περιφέρητον διπλωματικήν μου βιβλιοθήκην.

Καὶ πρῶτον μὲν ἴδον ἔργα τῆς ΙΖ'. ἑκατονταετηρίδος, τὴν Γραμματικὴν τοῦ Χρυσολωρᾶ καὶ τοῦ Λασκάρεως, τῶν κορυφαίων ἔχεινων καὶ ἐνδοξοτάτων ἐλληνιστῶν τῆς Εύρωπης· τὰ παγκόσμια χρονικὰ τοῦ Δοσιθέου, τοῦ Θουκυδίδου τούτου τῆς νεωτέρας ‘Ελλάδος’ ἔπειτα δὲ, μεταξὺ πολλῶν θεολογικῶν βιβλίων, Ἰλιάδα διὰ στίχων χυδαίων, τὴν ἀφελῆ ταύτην ἐπιγραφὴν ἔχουσαν ἐν κεφαλίδι. «Λάβετε πάντες ἀνὰ χεῖρας τὸ Βιβλίον τοῦτο, ὅπως μάθητε τὰ θαυμάσια κατορθώματα τοῦ ‘Ομύρου’· καὶ μετὰ ταῦτα, τὰ συγγράμματα τῶν Κυπρίων, οἵτινες ἐδημοσίευον ἐν Βενετίᾳ τὰ χρονικὰ αὐτῶν καὶ τὰς περιγραφὰς τῶν καλλονῶν τῆς ἐτε τότε χριστιανικῆς αὐτῶν νήσου, ἐνῷ οἱ πρόσφυγες τῆς δεδουλωμένης Κωνσταντινουπόλεως ἔκοντο ποίουν ἐν Φώμῃ τὰ χαιρόγραφα δια περιεσώθησαν ἀπὸ τοῦ ‘Οθωμανικοῦ κατεκλυσμοῦ, πρὸς δὲ καὶ τὰ πρῶτα λεῖψαν τῆς ‘Ομυρικῆς γλώσσης, ἀφ' ὧν ἡγωνίσθησαν ν' ἀποβάλλωσι τὸν τίτλον τοῦ Μιχαελβάρβαρου, τὴν ὅμηριν δηλαδὴ ἐκείνην, μεθ' ἣς ἐστιγμάτιστις μετὰ μικρὸν αὐτοὺς ἡ δουλεία.

Ἐλθόντες εἰς τὴν ΙΖ' ἑκατονταετηρίδα, ἴδομεν τὸν Ερωτόκριτον τοῦ Βιτζέντζού Κορνάρου, τὴν Βρωφίλεν τοῦ Χιρτάτζη, ποιήσεις ἀμφοτέρας τῆς Κρήτης, καὶ συμπεπηγμένας ἐν πολλοῖς τόμοις τὰς διαιλίχες τῶν Πατριαρχῶν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτῶν, τῶν δποίων τὸ ἐκκλησιαστικὸν ὑφος ἔτσως εἰσέτι καθηρότετά τινα καὶ ἀριμονίαν ἐκ τῶν ποῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ.

Τὸν ΙΗ'. αἰῶνα, αἱ ἐπιστημονικαὶ διατριβαὶ ὡς καὶ αἱ μετα-

φράσεις, ήσαν παλαιπληθέστεραι· ίδομεν τὴν ἀρχαῖαν ιστορίαν τοῦ Ρόλλίνου, Τηλέμαχον ἢ συνέχειαν τοῦ τετάρτου βιβλίου τῆς 'Οδυσσείας, ἐρμηνευθέντα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τοῦ Φρ. Σαλινά, ὃτὸν εὐγενεστάτου καὶ σοφωτάτου Καραϊώρρου, τὸν Πλούταρχον παραπεράσμένον εἰς τὴν καθημειλουρένην, τὰς δὲ βιβλία τοῦ Πολεμικοῦ Δικαίου τοῦ Ἀρμενοπόλεων, Κριτοῦ Θεσσαλονίκης, δημοσιευθέντας τὴν ἐπιμελείᾳ Γερασίμου, μητροπολίτου Ἡρακλείας, τὰς συγγράμματα τοῦ Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τὴν συλλογὴν τῶν ἀνεκδότων τοῦ Αἴγαρίου, καὶ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ Στράτιου.

Ἐπεισκέφθημεν ἀκολούθως τὰς ἐν Δακίᾳ γενομένας ἐκδόσεις, ὑποκειμένη μὲν τότε εἰς Ἑλληνας ἀντιθασιλεῖς, εἰσαντειπομέναις τῆς δουλείας αὐτῶν, σήμερον δὲ γενομένη ἀφορμῇ τοιαύτης καὶ τοσαύτης ἔριδος.

Ἐκεῖ ίδομεν καὶ τὴν ιστορίαν τῆς Δακίας καὶ τῆς Τρανσυλβανίας ὑπὸ Φωτεινοῦ, καὶ τὴν βιογραφίαν τῶν Πατριαρχῶν τῆς 'Ιερουσαλήμ απὸ τοῦ ἀποστόλου Ἰακώβου, πρώτου ἱεράρχου τῆς ἀγίας πόλεως, μέχρι Χρυσάνθου, ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Γρηγορίου, καθὼς καὶ τὸν Καθρέπτην τῶν γυναῖκων, ἀφιερωμένον τῇ δόμενῃ Ἐλένη Μαυροκορδάτου. Ἐκεῖ καὶ τὰ Γεωργικὰ τοῦ Οὐργίλειου, μεταφρασθέντα περὶ τὰ τέλη τῆς αὐτῆς ἐκατονταετηρίδος, ἐν ἐξαμέτροις Ἑλληνικοῖς, καὶ τυπωθέντα ἐν Πατρουπόλει, ἀναλόμασε τοῦ πρήγκηπος Ποτέμκην, διαπύρος τῶν Ἑλληνικῶν Μουσῶν φίλου, καὶ παρ' αὐτοῖς τὴν Αἰνειάδα ὑπὸ τοῦ περιβοήτου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως, ἀρχιεπισκόπου Χερσώνος, ἀντρότερα ἔχοντα τὸ σχῆμα μέγα· δι' ὃ καὶ ὑπερειδίασε, ἀναπολήσας τοῦτο τὸ τοῦ Ἰωάννου Βαπτιστοῦ 'Ρουσσώ, περιεχόμενον ἐν τινὶ χωμαφόδιῳ, καὶ μετέφρασε τὴν Αἰνειάδα εἰς τὸ 'Ἑλληνικὸν πρὸς ἀντανταν τῶν μὴ ἐνορύντων τὴν Λατινικήν· διότι δὲν προεμάντευσαν τὴν ἡδονὴν, τὴν ὁποίαν ἔμελλον νὰ αἰσθανθῶ ἀναγινώσκων τοὺς μελωδικοὺς τούτους στίχους, καὶ μάλιστα τὰ σοφώτατα αὐτῶν σχάλισε. Ἀντίτυπον αὐτῶν πολύτιμον καὶ σπάνιον μοὶ ἐδόθη ἐν Βασπόρῳ ὑπὸ τοῦ φίλου μου πρήγκηπος Κωνσταντίνου Μουρούζη, ὁλίγους μῆνας πρὸ τοῦ τραγικοῦ αὐτοῦ θανάτου.

Έφθάσαμεν καὶ εἰς τὴν ΙΩ'. ἑκατονταετηρίδος τὰ βιβλία, καὶ ἔδομεν τὰς ρητορικὰς καὶ φιλοσοφικὰς πειραγματείας τοῦ Οἰκενόμου καὶ τοῦ Βάμβα, τὰς μεταρρύσεις βιβλίων αγωγῆς καὶ θεοχῆς, γενομένας ὑπὸ νέων δομιτισῶν τοῦ Φαναρίου, τῶν ὄποιων τὰς πλείστας εἶχον γνωρίσει. Τὴν ἀπελευθερωθεῖσαν Ἱερουσαλήμ, διὰ στίχων ἀπλῶν, ἃς καὶ ὁ λόρδος Βάρων ἐποιήσατο μνεῖσαν ἐν τῷ Childe Harold, διε τέτει πατέ τῆς Ἐλλάδος ἄλλων στρατοφορικὸν πόλεμον κατ' ἄλλων Σαρακηνῶν· τὰ τριακούρικά τῆς Πάργας καὶ τοῦ Σουλίου, καὶ ἐπὶ τάλαις τὴν Αταλαν, τὴν ὄποιαν Ἡπειρώτικας τις μετέφερεν ἀπὸ τῶν Ἕρκυων τῆς Αιγαίου, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τῶν ὄδῶν τῶν Παρισίων εἰς τὴν Ἐλλάδα. Μεταφραστὴς δὲ αὐτῆς ἡνὸς ὁ αὐτὸς Ἀθρεμιώτης, οὗτοιος ἡ ἐμπαθὴς ἐπίκρισις ἐτάραξε τὸν Κ. Σατωρίου περιηγούμενον.

Τὴν μίκραν ταύτην ἐπιθεώρησιν ἐπέστεψαν τὰ ἔθνικὰ ἄγματα τοῦ Ἀργού, τὰ ὄποια περιτίθον τοσαῦτα ἐτη χειρόγραφα ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἐλλάδα, τὸ σάλπισμα πολεμιτήριον· ἵνα τῶν πρώτων ποιημάτων, ἀτενα ἐξυπάθησαν ἐν Ειλοπονήσῳ, καὶ τὸ κλέφτικον ποίημα τοῦ Τρικούπη, νέου Τυρταίου, ἐκδοθέντον τὸ 1821.

Τὴν φιλολογικὴν ταύτην ἐπιθεώρησιν τῶν βιβλίων τῆς Ιωαννέρχας Ἐλλάδος, ἐπιθεώρησιν ταχείαν μὲν, ἃς τινος ὅμως ἡ μνήμη ἐμεινει κεχαραγμένη ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἐπανέλαβον στήματαν ἐν ἀνέσει, ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις δημοσιευθέντι καταλόγῳ τοῦ Κ. Παπαδοπούλου Βρετοῦ. Ήξε αὐτοῦ, διαλαμβάνοντος χιλίους καὶ ἐπέκεινα τίτλους βιβλίων, μανθάνομεν τί, ἐν Ἑλλασφει, θυμικῶν τυπογραφείων, ἐπραξάν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τὰ φιλόζενα πιεστήρια τῆς Ῥώμης, τῆς Βενετίας, τῶν Παρισίων, τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Βιέννης, ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πολέμου· τόσῳ δὲ μᾶλλον ἤκτεστοσε, ζωηρεύεις τὰς ἀναμνήσεις μου τὸ πολύτιμον τοῦτο πόνημα, ὃς ωρέ ἐκδίσεις αὐτὸς, διεκεκριμένος βιβλιόφιλος, ἐξελέξατο ἀκλοτε τὰ βιβλία, τὰ ὄποια μὲν ἐδειξεν ὁ λόρδος Γκυλφέρδ, καὶ διετέλεσεν ἐπὶ πολὺ ἐφορεύων τῆς Ἰωνίου βιβλιοθήκης, τὴν συντηθείτης ὑπὸ τοῦ ἐνδόξου ἔκειγου φιλέλληνος.

Εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον τοῦ Κ. Βρετοῦ (οὗ τινος τὸ δόγμα διαιωνίσθη εὔτυχῶς καὶ διέ τινων φιλολογικῶν δοκιμῶν τοῦ οὐρανοῦ αύτοῦ, καταχωρισθέντων ἐν τοῖς ὑμετέροις περιοδικοῖς συγγράμματιν), εἰς τὸ ἔργον, λέγω, τοῦτο, διότι ὁ εὐφυής καὶ σοφὸς Ποδιέρ ἀπέδειξεν διεκάλεσθαι τοῦτον κατάλογος εἶναι ἔργον ἄξιον λόγου, εἰς τὴν εἰκόναν αὐτὴν τῷ εἰπεῖν τετρακόσια ἔτη Ἑλληνικῶν γραμμάτων, τολμῶντα προσκαλέσω τὴν προσοχὴν τῶν πολυχρίθυων ἀναγνωστῶν τῆς μετέρας ἐφημερίδος, εἰ καὶ κινδυνεύων νὰ θεωρηθῇ καὶ δεῖ τοῦτον ὑπέρμαχος ὑποθέσεως ἀπεχθοῦς μὲν κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον, τὴν διποίαν δμω;, διφερ ταχὺς καὶ ἀν προχωρήσεως, δέν θέλει κατορθώτει νὰ ἔχει φανίση.

‘Ο κόμης
ΜΑΡΚΕΛΔΟΣ.

(Ἐκ τῆς Νέας Πανδώρας, 16 Αὐγούστου 1854).

“Οτε δὲ ἐπίκτητος ἐλεγεν, δτι δὲ τύραννος δύναται νὰ δέσῃ τὸ σκέλος τοῦ θύματος αὐτοῦ, δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ τὸν τράχηλον, ἀλλὰ δὲν δύναται εὔτε νὰ δέσῃ, οὔτε νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν προαίρεσιν, ὁ ἐπίκτητος προεφήτευε τὴν τύχην τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους· διότι ἐν μέσῳ τῶν δεινῶν καταθλίψεων φοβερᾶς καὶ ἀρροήτου δουλείας, τὸ ἔθνος τοῦτο δὲν ἔπειτε μένον πιστὸν εἰς τὴν μνήμην τοῦ παρελθόντος αὐτοῦ καὶ διατηροῦν τὸ γῆθικὸν αὐτοῦ ἄξιωμα· βισσανιζόμενον δὲ, καὶ ἀκρωτηριαζόμενον, καὶ γυμνούμενον, εἴγεται καὶ ἀνεύρισκε παραμυθίας ἐν τῇ σπουδῇ τῶν ἀρχαίων αὐτοῦ ἀριστουργημάτων καὶ τῶν ἱερῶν τοῦ Θησαείματος αὐτοῦ βίβλων, οὐδὲ ἀπηύδησέ ποτε μελετῶν καὶ σχολιάζον ταῦτα, διότι ἀπὸ αὐτῶν ἔτιλει καθ' ἐκάστην νέας δυνάμεις καὶ νέας ἐλπίδας. Ή μὲν σάρξ αὐτοῦ ἦν δούλη, τὸ δὲ πνεῦμα διετέλει ἐλεύθερον, καὶ ἐν ἐλλείψει βίου πολιτικοῦ, ἐσχημάτισεν ἐσυτῷ βίον διανοητικὸν καὶ κατεσκεύασε φιλολογίαν οὐ μικροῦ λόγου ἄξιαν, μᾶλλον δὲ εἰπεῖν ἡσχολεῖτο, τὴν φιλολογίαν, ἦν παρήγαγον οἱ χρόνοι τῆς παρελθούσης αὐτοῦ ἐλευθερίας, νὰ διασώσῃ ὃς ἐν Κινθωτῷ τινι, ἀφ' ἣς ἐμελλε νὰ προκύψῃ ἡ ἐλευθερία αὐτοῦ ἢ μέλλουσα.

Ο Κ. Παπαδόπουλος Βρετός ανέλαβε τὸ ἔργον τοῦ νὰ διατηρήσῃ τὴν μνήμην τῶν ἐπὶ τῆς Ὀθωμανικῆς χυριαρχίας φιλολογικῶν τούτων προϊόντων, ἔργον τὰ μάλιστα δυσεκπλήρωτον· διότι ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲν ὑπῆρχον δημόσιαι ἡ Ἰδιωτικὴ βιβλιοθήκαις διπλωσοῦν ἀξιόλογοι, αἱ δὲ ἀποθήκαις τῶν Ἑλληνικῶν βιβλίων, δῆται ὑπῆρχον ἐν Ἐνετέᾳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Κύρωπης ἥσαν δημόσιας ἀτελέσταται. Ναὶ μὲν ἀπὸ τῆς ὁκτωκαιδεκάτης ἐκαπονταετηρίδος; ἤρχισαν νὰ σχηματίζωνται φιλολογικαὶ συλλογαὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἡττον πλούσιαι εἰς τινας τῶν μητροπόλεων τοῦ μεγάλου διανομηκοῦ κινήματος, δι' οὐ τότε ἡ Ἑλλὰς ἐπροσιμένσεν εἰς τὴν ἀναγέννησιν αὐτῆς, ἰδίως εἰς Ἱωάννινα, εἰς Ἀθωνα, εἰς Χίον, εἰς Βουκουρέστιον, εἰς Ἰάσσιον καὶ μάλιστα εἰς Κωνσταντινούπολιν, δπρου, ἐκτὸς τῆς μεγάλης Πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης, ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι λαμπρόταται παρά τε τοῖς μεγαλεμπόροις καὶ τοῖς ἡγεμονικοῖς οἶκοις. Κατὰ δυστυχίαν ἀπεκντες οἱ θηταυροὶ οὗτοι ἐσκορπίσθησαν καὶ ἀπωλέσθησαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν αἰματηρῶν καὶ τυφλῶν διωγμῶν τοῦ 1821 ἔτους· ὅστε σήμερον ἡ σύνταξις Καταλόγου τῶν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τυπωθέντων βιβλίων περίστης δυσχερεῖας, αἵτινες ἥθελον νεκρώσει πάντα ζῆλον δλιγώτερον θερμὸν τοῦ ζῆλου τοῦ Κ. Παπαδόπουλου Βρετοῦ.

Ο Κ. Βρετός ἐπεχείρησε τὸ ἔργον τοῦτο πρὸ τριακονταετίας· καὶ τῷ 1845 ἐδημοσίευσε τὸ πρῶτον ἀποτέλεσμα τῶν ἔρευνῶν του διὰ καταλόγου περιλαμβάνοντος 618 συγγράμματα. Ἐκτὸτε δὲ ἐξηκολούθησε συμπληρῶν τὸ πρῶτον τοῦτο δοκίμιον, ὃτε κατὰ τὸ ἐνεστώς ἔτος ἡδυνήθη νὰ ἐπιχειρήσῃ δευτέρουν τοῦ καταλόγου αὐτοῦ ἔκδοσιν, ἦν διῆρεσεν εἰς δύο μέρη. Τὸ πρὸ μικροῦ ἔκδοντὸν πρῶτον μέρος δὲν περιλαμβάνει εἴμην τὰ Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, τῶν ὅποιων ὁ ἀριθμὸς εἰς 446 συμποσούμενος μαρτυρεῖ ὅπόσον ἐπλουτίσθη ὁ κατάλογος τοῦ Κ. Βρετοῦ ἀπὸ τοῦ 1845, δτε τὸ σὸλον ποσὸν τῶν βιβλίων δὲν ὑπερέσθη τὸν ἀριθμὸν 618. Τὸ δεύτερον μέρος, τὸ μέλλον νὰ περιλάβῃ τὰ ἐπιστημονικὰ κτλ.

ε'.
ε'

('Εκ τῶν Πρακτικῶν τῆς ἐν Πετρουπόλει Αὐτοκρατορικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν).

«Συνεδρίας τῆς 8 (20) Φεβρουαρίου 1856.

«Ο πρόεδρος Κόμης Βλαυδόφ, ὑποθέλλει ἐν διόρυματι τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίευσης ἐκπαιδεύσεως σύγγραμμα τοῦ Κ. Παπαδοπούλου Βρετοῦ, ἐπιγραφήμενον «Νεοελληνικὴ Φιλολογία καὶ ἔκδοθεν ἐν Ἀθήναις τὸ 1854 ἔτος. Ἐν τῷ ποικίλατι τούτῳ καταγράφονται πάντα τὰ συγγράμματα, τὰ ἔκδοθέντα ὑπὸ ‘Ελλήνων ἔλληνιστί ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας μέχρι τῆς συστάσεος τοῦ ἐνεστῶτος Ἑλληνικοῦ βασιλείου. Ο συγγραφέας σκοπεῖ νὰ ἐκδίδῃ ὀλόκληρον τὸ σύγγραμμα ἐν Ιεττούπόλει μετὰ Γαλλικῆς μεταφράσεως. Μὲ οὕτως δὲ αὐτοῦ ἀνετέθη εἰς ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τῶν Κ. Κ. Στεφάνη, Κούνικ καὶ Σχίφνερ.

«Συνεδρίας τῆς 22 Φεβρουαρίου (ῦ παρότου) 1856.

«Οι Κ. Κ. Στεφάνης, Κούνικ καὶ Σχίφνερ ὑποθέλλουσιν ἔκθεσιν ἀναγομένην εἰς τὸ σχέδιον τοῦ Κ. Παπαδοπούλου Βρετοῦ. Οι ἀναφερόμενοι καταδεκτούσι, πόσον λυσιτελής ἔσεται εἰς τὴν ιστορίαν ἐν γένει τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ ἐν μέρει τῆς φιλολογίας ἡ δημοσίευσις τοῦ καταλόγου τῶν συγγραμμάτων, ὅσα ἐγράφησαν ἢ ἐξεδόθησαν ὑπὸ ‘Ελλήνων ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας μέχρι τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου. Αἱ δυσκολίαις ὅσις ἀπήντησεν δὲ Λόρδος Γύλφορδ ἀποδεικνύονταις ἀποχρώντως, πόσων μόρχων εἶναι ἀνάγκη πρὸς διεκπερχίωσιν τοιωτούς ἐπιχειρήματος. Λαζίχ ἀρχα ἐπικίνων ἡ κερτεζίκ μεν ἡς ὠπλισμένος δὲ Κ. Βρετός ἐπεσκέψθη τὴν Εύρωπην καὶ ἔνεκα τῆς ὁποίας δύνεται σήμερον νὰ δημοσιεύσῃ τοιωτον κατάλογον γιαλλιστί. Μὲ ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ τούτῳ σημείωσις τῶν ‘Ελληνικῶν συγγραμμάτων οὐ μόνον ἐνδιαφέρει εἰς τὴν Ἕωστιν, ἔνεκα τῶν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς σχέσεων αὐτῆς κατὰ τὰ προτείς τελευταῖς ἐκατονταετηρίδας, ἀλλὰ καὶ διέτει εἰδικώτερον τέλει ὡφεληθῆ ἡ ἡμετέρα πατρὶς, ἀνευρίσκουσα κατάλογον τῶν ἐν αὐτῇ δημοσιευθέντων ‘Ελληνικῶν συγγραμμάτων, καταστάτων σπάνιωτάων μετὰ τὴν πυρηναϊκὴν τῆς Μόσχας ο

« Ο ἐν Ἀθήναις δημοσιευθεὶς καὶ ὑπὸ τοῦ Κ. Παπαδοπούλου ὑποβληθεὶς πρῶτος τόμος τῆς *Néos. Δημοκράτης Φιλολογίας* μαρτυρεῖ περὶ τῆς ἵχανότητος αὐτοῦ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐφγασίας. Επιθυμητὸν μόνον εἶναι νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν σελίδων ἔκάστης ἔκδόσεως».

« Τὰ συμπεράσματα τῆς ἐπιτροπῆς ἐγένοντο δεκτὰ παρὰ τῆς Ἀκαδημίας, καὶ δὲ λόγοιος αὐτῆς γραμματοὺς παρηγγέλθη νὰ ὑποβάλη τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν εἰς τὸν ὑπουργόν.

Extrait du Bulletin de l'Académie Impériale des Sciences de Saint-Pétersbourg, N° 14 et 17, de la classe historique, philologique et politique.

Séance du 8 (20) février 1856.

M. le président Comte Bloudoff, transmet de la part de M. le ministre de l'instruction publique un ouvrage de M. Papadopoulo-Vréto, sous le titre de: *Philologie néo-grecque, Athènes, 1854*, contenant un catalogue de tous les ouvrages publiés en langue grecque par les nationaux, à datér de la chute du Bas-Empire jusqu'à la fondation du royaume actuel de la Grèce. L'auteur a l'intention de publier l'ouvrage complet à Saint Pétersbourg avec une traduction française en regard pour les parties qui sont d'une importance particulière. L'examen en est confié à une commission, composée de MM. Stephani, Kunik et Schiefner.

Séance du 22 février (5 mars) 1856.

MM. Stephani, Kunik et Schiefner présentent un rapport relatif au projet de M. Papadopoulo-Vréto (Séance du 8 février). Les signataires relèvent toute l'importance pour l'histoire de la civilisation en général et de la littérature en particulier, qui résulterait de la publication d'un catalogue des ouvrages écrits ou éditions publiées par les Grecs depuis la chute du Bas-Empire jusqu'à la fondation du nouveau royaume de Grèce. Les difficultés qu'a éprouvées Lord Guilford démontrent suffisamment de combien de peines est hérissée une pareille entreprise. On ne peut donc que rendre

εδ'.

hommage à la persévérance qui, pendant toute la longue durée des voyages de M. Vrétos en Europe, ne lui a jamais fait défaut, et grâce à laquelle il est actuellement à même de publier un pareil catalogue en langue française. Abstraction faite de l'intérêt qu'offre pour la Russie une révision des écrits grecs, vu les rapports de ce pays avec la race grecque pendant les trois derniers siècles, notre patrie trouverait en outre une importance spéciale à posséder une liste des ouvrages grecs publiés sur son territoire, et qui, depuis l'incendie de Moscou, constituent une rareté bibliographique.

L'ouvrage soumis à la commission par M. Papadopoulos Vrétos, portant le titre: *Philologie néo-grecque* (1re partie 2e édit. Athènes 1854, in 8° en langue grecque moderne) témoigne de son aptitude à ce genre de travail; il serait toutefois à désirer que l'édition française comprît aussi l'indication du nombre des pages contenues dans chaque édition. La classe adopte les conclusions de ses commissaires, et le secrétaire perpétuel est chargé d'en présenter le rapport à M. le Ministre.»

‘Ο ἔκδότης τοῦ Β'. μέρους τοῦ παρόντος Καταλόγου ἀπετάθη πρὸς τὸν ἐν Βιέννῃ γενικὸν πρόξενον τῆς Ἑλλάδος Βρετανίας Κ. Σ. Σίναν, παραχαλῶν αὐτὸν νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν ἔκδοσιν τούτου τοῦ ἔξοχως ἑθνικοῦ πονήματος, καὶ ἔλαβε τὴν ἔξηγήν ἀπάντησιν.

Kύριε!

Ἔχετε πολὺ δίκαιον πιστεύοντες, δτε σύγγραμμα τοιοῦτον εἶναι τὸ χρεωστικόμενον εἰς τὰς ἀκαμάτους ἔρευνας καὶ σπουδὰς τοῦ Κυρίου πατρὸς Σακελλαρίου εἰναι τὰ μάλιστα διεγερτικὸν τῶν συμπαθειῶν παντὸς τοῦ φέροντος καρδίαν καὶ ὄνομα ‘Ελληνικόν. ‘Οθεν μετ’ εὐχρριστήσεως συντρέχω εἰς τὰς δαπάνας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ β'. μέρους τούτου τοῦ πονήματος, τὸ δποῖον ἐπερίμενον ἀπαντες ἀνυπομόνως, ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ α. μέρους. Ήτο τῷ ὅντι καλή καὶ εὔγενής ἡ ιδέα τοῦ Κ. Α. II.

Βρετοῦ τοῦ νὰ παράσχῃ ἡμῖν Κατάλογον πάντων τῶν βιβλίων
ὅσα ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν γλώσσαν μας ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς
Βυζαντινῆς αὐτοχρατορίας μέχρι τῆς ἔθνικῆς ἡμῶν παλιγγενε-
σίας ὑπὸ δυναστείαν καταστᾶσαν τόσον βαθέως ἔθνικήν. Τοιού-
τον πολύτιμον διὰ τὴν Ἑλλ. φυλήν σύγγραμμα, δπερ θέλει γίνει
ἀποδεκτὸν μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ὑπὸ τῶν συγγραφέων παν-
τὸς ἔθνους, θέλω ἐναποθέσσει καὶ ἐγὼ ἀσμενος ἐν τῇ βιβλιο-
θήκῃ μῆν.

*Δαμάσινῳ δὲ τὴν τιμὴν νὰ Σᾶς διευθύνω ἔγκλειστον ἔγγραφον
δραχμῶν πεντακοσίων, πληρωτέων εἰς ἕμας παρὰ τοῦ Κ. Γ.
Σταύρου, Διοικητοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις ἔθνικῆς τραπέζης.*

Δέχθητε κτλ.

Ἐν Βενετίᾳ, τῇ 11 Ιανουαρίου 1857.

ΒΑΡ. Σ. ΣΙΝΑΣ.

Monsieur,

*Vous avez raison de croire qu'un travail tel que celui
dû aux laborieuses et savantes recherches de monsieur votre
père, est fait pour exciter les sympathies de tout ce qui
porte un nom et un cœur Grecs.*

*C'est avec plaisir que je contribuerai aux frais de pu-
blication de la seconde partie de cet ouvrage, que faisait
attendre avec impatience le mérite de la première. C'a été
une belle et noble pensée de Monsieur André Papadopoulo-
Vréto de nous donner le catalogue de tous les livres publiés
dans notre langue depuis la chute de l'empire byzantin jus-
qu'à la résurrection de notre patrie sous une dynastie de-
venue si profondément nationale. Un pareil ouvrage d'un prix
inestimable pour la littérature grecque, sera également ac-
cueilli avec reconnaissance par les écrivains et les savants
de toutes les nations, et je le placerai avec bonheur, dans ma
bibliothèque.*

*J'ai l'honneur de Vous adresser ci-joint une assignation
de cinq cents drachmes, qui vous seront payées par Mon-*

15'.

sieur Stavros, directeur de la banque nationale d'Athènes,
pour le montant de ma souscription.

Agréez, Monsieur, l'assurance de ma considération la
plus distinguée.

Venise, 11 Janvier 1857.

Bon SIMON SINAS.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

E.Y.A της K.t.II
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006